DE obduracōne que eſt
filia auaricie. ⁊ de miſeri
cordia que opponitur
obduracōi videbūtur pñcipa
liter tria. Primo q̄d ſit obdura
cō. quid mia. q̄d elemoſina. et
qui eius fructus. Secūdo q̄s poſ
ſit elemoſinā dare. quō dz dari.
⁊ quibus. Tercō que ſūt elemo
ſine ſpūales. q̄t. ⁊ quō. corpoà
libus elemoſinis ſūt meliores
a ¶ Quātum ad primū nōnd quod
obduracō eſt quedā a mie ope
ribus obſtiacō. Eſt aūt mia ſm
augus. ix. li. de ci. dei. aliene miſe
rie in corde nr̄o cōpaſſio. cui cū
poſſumus. ſubuenire cōpellimur
Sūt aūt duplices primoꝝ de
fectus. quidā ſpuāles. q̄bus ſb
uenitur p ſpuāles elemoſinas
de q̄bꝫ i tercō pñcipali dicetur
Alij ſunt corpales. quibus ſub
uenitur p corpales elemoſinas.
ut ſūt. vij opa mie corpalia cō
tēta. math. xxv. ⁊ hoc verſu. vi
ſito. cibo. poto. rēdimo. tego. col
ligo. cōdo. Modo auaritia que
eſt inordinatus amor diuiciaꝝ
facit cor durū ⁊ nō pcipe miſero
rū defcūs nec cōpati. ā nō tm̄tū
q̄tū deberet q̄s p tpalia effcū
b vel ſaltē affcū. ¶ Eſt autem ele
moſina ſm tho. 2. 2. q. xxxij. ar.
i. Opus quo indigenti datur ali
q̄d ex cōpaſſione ꝑpt deum. et
ſūt elemoſine effectus ſm tho.
in. iiij. tres pñcipales ⁊ magni

Primus quod ſatiſfacit p pcc̄is
que hic aut in purgatorio lue
re deberemus. Vn̄ ſm doctoēs
dur. px. p al. ⁊ etiam alios i. iiij.
di. xv. Elemoſina int̄ tres par
tes ſatiſfactōis. q̄ ſūt ieiunium.
⁊ oracō. Eſt cōcomitatie magis
ſatiſfactoia. ſuppōita pari grā
⁊ caritate. Racō. quia in elemoſi
na virtualit̄ cōtinentur alie par
tes. ut ieiunīū ⁊ oracō. triplici
de cauſa. Primo quia cui dat̄ ele
moſina cōſtituit eū debitorē ad
ieiunādum ⁊ orādū. ⁊ ad faciē
dū. alia bona que pōt qui dedit.
loquēdo de debito morali nō ci
uili. Secūdo quia elemoſina ꝑp
ter deum data eſt quaſi q̄dam
oblatio deo facta. Vn̄ in. iiij.
ethico. dr̄ quod dona habent ali
q̄d ſile deo ſacratis. Oblacō au
tem facta deo. vim oracōis ha
bet. frequenter enim plus impe
trat donum q̄ ſupplicacō. Ter
tio cum bona exteriora ad con
ſeruacionem corporis ordinen
tur. ſubtractio eorum per ele
moſinam cōtinet virtute ieiu
nium. et plerumqꝫ cōtingit quod
aliquis arcius viuit ex hoc quod
ſuā dedit. ergo elemoſina com
plecius habet vim ſatiſfactio
nis. q̄ oratio vel ieiunīū. Et id
circo elemoſina indicitur etiā
p ſcripturā. Vt vſis mediciā
pccī. luc. xi. date eleōſinā ⁊ oia
munda ſunt vob. Et tho. iiij.

Elemoſina ab omni pctō libe
rat ⁊ a morte. ⁊ non patietur
aīam ire i tenebras. ¶ Secūdus
effect⁹ ſeu fruct⁹ elemoſine ē
ꝙ miſericordes p opa mie fre
quēter a magnis pctīs reſur
gunt. Vn̄ math. v. Beati mi
ſericordes. quoniā. ⁊c̄ Et Ma
th. xxv. diſceptacō fiet de mie
opib⁹ q̄ibi enumerant̄ Et. i.
thi. iiij. pietas ad oīa val; dic̄
gloſa Ambro. Ois ſumma di
ſciplīe xpiane i mia ⁊ pietate
eſt. quā aliq̄s ſequēs ſi carnis
lubricū patitur. ſine dubio va
pulabit. ſ; non pibit. Quā au
ctoritatē tho. in. iiij. di. xlvi. ex
ponens dicit ꝙ ſic intelligi po
teſt. ꝙ i vita iſta exn̄tes. illi q̄
ex fragilitate in carnalia pccā
incidūt. mortlia ſeu venialia. p
opa mie ad pniam diſponun
tur Vn̄ talis nō pibit. idē diſ
ponetur p talia opa ad nō p
eūdū Ad idē eſt Aug⁹. i epl̄a
ad euodiū vbi refert Aug⁹. ſe
a ginnadio medico audiuiſſe
Qui gīnadi⁹ cū iunior eēt ele
moſinas mag̃s daret Et cum
de vita poſt mortē dubitaret.
dormiēte ginnadio ⁊ apparuit
ei iuueīs pulcherrimus. ⁊ ſe ſe
quētē duxit ad ciuitatem in q̄ ſo
nos audiuit ad dextrā ſupra
modū ſuaues. quos cū a iuue
ne audiſſ; fore gaudia btoꝝ
euigilauit ginnadi⁹. Alia aūt
nocte iuuenis iterū dormienti
apparens q̄rit. an ſe. id eſt iuue
nem cognoſcat. Qui rn̄dit ꝙ
ſic Et iuuenis p que. Rn̄dit gi
nadi⁹. p viſionē alteri⁹ noctis
Et iuueīs nūq̄d vides me in ſo
no. Re. ginnadius ꝙ ſic Et iu
uenis. vbi eſt mō corp⁹ tuum.
reſpōdit ginadi⁹ in cubiculo
meo Et iuueīs Scis ne i eoꝝ
corpuſculo ligatos oculos tu
os habere. ⁊ nihil eis mediāti
b; videre. Re. ginnadius. ſcio
Et iuuenis. q̄ ergo ſūt oculi q̄
bus nunc me vides. Et ille nō
inueniēs q̄d reſpōderz: obmu
tuit Et Juuenis ait. Sic̄ oculi
carnis tue. iā me nō vident. ſed
oculi tue mētis. ſic poſt mortē
corpe iacente. aīa viuit ⁊ ocul'
mētis videb. noli eē ammodo
incredul⁹ Qua ex viſione oīs
dubitacō a ginnadio receſſit
opib⁹ mie dic̄. Aug⁹. adiutus
Vnde ⁊ Jero. dicit nō memini
me legiſſe male mortuū. q̄ liben
ter exercent opera pietatis: h;
ei multos int̄ceſſores: ⁊ impoſ
ſibile eſt multoꝝ p̄ces non ex
audiri Et leo papa Quicquid
in opera pietatis expēditur nō
minuitur. ſed augetur. nec vn
ꝙ apud deū pire potuit quod
fidelis benig̃tas erogauit. dū
q̄d cuiq; tribuit. id ſibi ad p̄
miū recondit. ¶ Tertiū effcūs
elemoſine eſt meritum p̄mij

eēntial'ꝛ accidētal'. Et hoc ſm
ꝙ magis datur de tp̄alibꝫ. vel
ſm ꝙ ex maioꝛi caritate datur.
vn̄ dic̄. tho. i. iiij. di. xv. tractan
do q̄ſtionē. An pl9 mereat̄ de p̄
mio ꝛ fructu. q̄ dat multū de tp̄a
libꝫ. vel an ille q̄ dat modicum
ex magna caritate: ſic r̄ndꝫ. Ele
moſina efficatiā hꝫ ex ip̄o facie
te. in q̄tū ē q̄dā op9 meritoꝛi
um. ꝛ ex r̄cipiente in q̄tū obli
gat̄ ad oꝛādū ꝓ illo q̄ elemo
ſinā dedit Si ergo ꝯſideretur
elemoſine efficatia ex pte r̄cipi
entis: ſic maioꝛ efficacia i maio
ri dato conſiſtit. In q̄tū ꝑ hoc
plures ꝛ magis debitoꝛes effi
ciūtur. Ex pte aūt dantis ſic re
ſpectu p̄mij eſſentialis efficacia
elemoſine magis penſatur ex
affcū ꝙ ex dato. Sꝫ reſpcū p̄
mij accidentalis. ut puta r̄miſſi
o̅is pene vel alicui9 hm̄oi mag̃
ficatur efficatia elemoſine ex
mag̃tudie dati. n̄ ex altera pte i
tenſio volūtatis mag̃tudini ex
terioꝛis dati ꝑpōderꝫ. pōt tn̄ tā
intēſa eſſe volūtas. ꝙ ec̄. oēꝫ pe
nā abſoꝛbꝫ ꝛ reatū. ſic d̄r de cō
e tricōe. ¶ Et ſm hoc itelligitur
illa glō. ſup illd̄ pſ. Qui ſemi
nat i lacrimis Mag̃ in q̄t volun
tas multū dedit. multū ſeīauit
In hac voluntate illa vidua q̄
minuta duo miſit. nō parū ſeīa
uit. hec glō. ꝛ tho. Et ſup. ij. di
q̄rta dic̄. Act9 exterioꝛ n̄l adiun
git ad p̄miū eēnale. Tantū em̄
mētur q̄ hꝫ pfectā volūtatē ali
q̄d bonū faciendi. quātū ſi face
ret illud Ideo vbi ſupꝛ idē tho.
dicit in. iiij. Nullus ab elemoſi
na excuſatur. qꝛ ſi pecunia de
eſt. obſeq̄um pōt facē. vel op9
miſericoꝛdie ſpūale. ꝛ ſi hoc de
eſſꝫ: volūtas cōpleta ſufficeret
hec tho Ex p̄dictis pꝫ ꝙ elemo
ſina hꝫ tres effcūs de q̄bꝫ Ecc̄.
xix. p̄de pecuniā ꝓpt frēm. pone
theſauros in p̄ceptis altiſſimi
ꝛ pderit tibi magis ꝙ aurū q̄
ad p̄mū effectū. Quo ad ſecun
dū ſequitur ibidē. Cōclude ele
moſinā in ſinu paupis. ꝛ ipſa
ꝓ te oꝛabit. Quo ad terciū d̄r
ibidē ꝛ curabit te ab omni ma
lo. Verū qꝛ hos effect9 eleōſine
potiſſime diuites negligūt ſepe
¶ Notandum ſm armicanū f
ſermone de ep̄hia ꝙ tria ſunt
genera hominum habētium di
uicias. pꝛimi qui in vita ſua ni
hil poſt moꝛtem in elemoſinā
dandum oꝛdināt. ꝛ in vita mo
dicā elemoſinā aut nullam do
nant. preuenti moꝛte. Aut ali
as prepediti citra moꝛtale pec
catum. Alij ſunt qui in vita
non dant. ſed i vita oꝛdināt ut
elemoſine poſt eoꝛum moꝛtē
dentur. Tercij ſunt qui in vita
dant elemoſinas. pꝛimi ſūt de
ſides. ſecundi ſimplices. tercij
prudētes. De pꝛimis ꝛ tercijs

ſciēdum ꝙ vtili⁹ eſt hōi ut det
quis denariū vnū i vita ſua. ꝙ̄
ut to ci⁹ mundi diuitie alteri⁹
ordinacōne ſolū poſt ei⁹ mor
tem dentur ꝓ eo in elemoſinā
Quia pro vno denaio dato ex
caritate in vita. dans meretur
vitam eternā. vel ſpālem ḡdū
ēenlis ꝑpetui gaudij. teſte ma
th. x. vbi dicit xp̄us. Quicūq3
dederit potū vni ex minimis iſtis
calicē aque frigide tm̄ in noīe
diſcipuli: amen dico vobis nō
perdet mercedē ſuā. q̄nto ergo
magis meretur qui amplius
dat in nomine diſcipuli. ideſt
ex caritate qua quiſq3 xp̄i diſci
pulus efficitur. ꝓ nullum aūt
bonū datum ꝓ eo p⁹ mortē. al
teri⁹ dono. etiā ſi mund⁹ dare
tur corpore⁹: pōt defuncto me
reri grad⁹ ꝑpetuus gaudij in
vita eterna. ſed tm̄ diminucio
purgatorij. aut ei⁹ tōlis pene
ablacō Quia ſc'm oēs doctores
theologie null⁹ pōt alteri mere
ri: excepto xp̄o augmētum gr̄
cie. ⁊ ꝓ oſequēs glorie. ſ3 q̄lib3
ſolū ſibi. lic3 aliquis alteri me
reri poſſit diminucōnem pene
De ſtultitia ergo p̄mor ⁊ ſecū
dor3 lic3 minor ſit dicit ſalomō
Eccl. iiij. Conſideraui ⁊ reperi
aliā vanitatem ſub ſole. vn⁹ eſt
⁊ ſecūs non h3. non filiū. non
fratrem. ⁊ tm̄ laborare non ceſ
ſat. nec ſaciātur oculi eius di

uicijs. nec recogitat dicēs Cui
laboro. ⁊ defraudo aīam meā
bonis De ſcd'is etiā p3 quō ani
mā ſuā defraudant: cōparando
actum donacōnis denarij in vi
ta. ⁊ ordinacōis rer3 poſt mor
tem Alā virtus ut dicit ph'us
.ij. ethicor3 ē circa difficile. Et
regnū celor3 vim patitur. ma
th. xi. Et Math. vij. Intrate ꝑ
anguſtā portā quia lata porta
⁊ ſpacōſa eſt via que ducit ad
ꝑdicōe3. ⁊ multi ſūt qui intrāt
eam Quā anguſta porta ⁊ ar
ta eſt via que ducit ad vitā. ⁊
pauci ſunt q̄ inueniūt eā. ¶ Ex 8
quo pat3 ꝙ etiā meritū exigit
actum difficilē ſaltē ex ꝑte ope
ris. Sed in ordinacōe tue pe
cunie dande poſt mortē nihil ē
difficile tibi. Quid eni patris
cum poſt mortem p̄mo diſtri
buitur ꝓ te. quo necio. velis
nolis carebis. dacō autem vo
luntaria vni⁹ denarij in vita
ſaltē aliquā moleſtiam tibi in
fert. qr amatum tradis. multū
ergo aīa3 defraudat bonis q̄ i
vita dare potēs ordinat. p̄mo
poſt mortē dandum Eſt tn̄ al
terum meritoriū. ſ3 tamen lon
ge min⁹ p̄mo. Raro enim here
des ꝑpt' auariciā exequūtur fi
delit' ordinacōe3. ¶ Capi. iij.

Videndū eſt nūc qn̄ te
neamur dare elemoſi
nā vel nō. Vbi ſciēdū